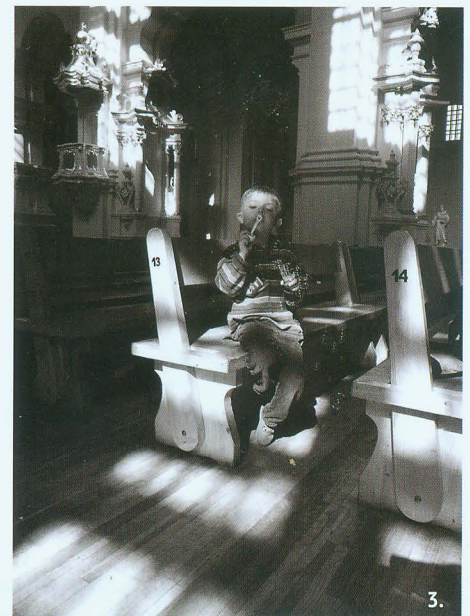

Вікторыя Харытонава

1.

3.

Неверагоднае — тады і цяпер

ВЫСТАВА МАРЫНЫ БАЦЮКОВАЙ «IN ZOOM» У ГАЛЕРЭІ «ЛАБЫРЫНТ»

На выставе ў Нацыянальнай бібліятэцы аўтарка паказала творы, зробленыя ў межах праекта «Свае гісторыі». З 2016 года аднайменнае друкаванае выданне прэзентавалася ў музеях і галерэях Беларусі, Польшчы і Ізраіля. Кніга знаходзіцца ў бібліятэках Расіі, Славакіі, Літвы, Францыі, Швецыі, Фінляндыі, Японіі ды іншых краін свету. Некалькі экзэмпляраў ёсць і ў нашым фондзе — цікаўцеся, закажвайце.

Фотамастачка занатоўвала старыя здымкі ў розных інтэр'ерах і экстэр'ерах на працягу 11 гадоў. Часткова праект аўтабіяграфічны. Большасць работ зроблена ў Беларусі і Літве, аднак іх геаграфія шырокая — ад заходняга ўзбярэжжа Францыі да ўсходніх раёнаў Грузіі.

«Свае гісторыі» экспануюцца сумесна з паасобнымі чорна-белымі фотавывявамі. Сюжэтныя замалёўкі эмоцый нібы вяртаюць у працэс стварэння рэтрэздымкаў. З цягам часу яны могуць стаць прадметам адпаведнага «Сваім гісторыям» праекта, яго працягам.

Zoom — працоўнае паняцце для фатографіі, аб'ектў пераменнай фокуснай адлегласці (зум-аб'ектў ад англ. zoom lens). Назву выставы Марыны Бацюковай можна прачытаць як «у павелічэнні», «праз фотааб'ектў», «у фотааб'ектыве». Здымкі ў экспазіцыі «In zoom» — погляд з пераменнай фокуснай адлегласці фотааб'ектыва на рэтрафотаздымкі, рэчы, інтэр'еры і бытавыя сюжэты. Спачатку адлегласць прадказальна фатаграфічная — фокус на падзеях мінулага, тварах, асобах, памяшканнях. Пасля старое фота ці

2.

памятныя рэчы становяцца аб'ектам сучаснай здымкі. Фокусная адлегласць змяняецца з цягам часу і з пераменнай асобы, што ўспрымае старадаўнія падзеі ды інтэр'еры.

Фотаздымкі фотаздымкаў — незвычайная знаходка, якая дазваляе сумясціць і прадмет фота, і асяроддзе, што адпавядае яму ці робіць на ім акцэнт, падкрэслівае, адцяняе, падтрымлівае.

In zoom адбываецца чараўніцтва. Кожная работа — глыбокая, шматузруўневая гісторыя, занатаваная аўтаркай. Скрозь фотааб'ектў і ўяўленне мастачкі магчыма пераадольваць прастору і час. Убачыць вядомае і звычайнае ў іншым ракурсе, адчуць невядомае вельмі зразумелым і блізкім. Ці, як вызначае сама Марына Бацюкова: «Часам фатаграфія адчуваецца на фізічным узроўні, нават пасля таго як вы бачыце яе ў інтэр'еры... яна вяртае вас да яе ў думках, вы адчуваеце сувязь з тым часам, нейкае невізуальнае прыцягненне. Магчыма, гэта адбываецца, акрамя ўсяго іншага, з-за таго, што засталася нявыказаным, з-за таямніцы. Вы спрабуеце раскрыць яе, зразу-

мець, дадумаць... і вось вы становіцеся аўтарам аповеду, ён варты вашага сцэнарыя, аднак вы ўсё роўна сапраўды ведаеце, як гэта адбылося! Вы бачылі, вы адчувалі, вы чулі гэтую мелодыю, але, як толькі вы адводзіце погляд, рэальны свет вяртаецца з яго трывогамі, ён уцягвае вас назад у руціну, і ўсё становіцца па-іншаму. Мінулае — гэта гісторыя, якую мы расказваем самі сабе. Самыя неверагодныя рэчы, яны здараюцца і не здараюцца, з табой і з імі, тады і цяпер...»

4.

1. З праекта «Свае гісторыі». Тбілісі, Грузія. 2013.

2. З серыі «Лісты святлом». Парыж, Францыя. 2013.

3. З праекта «Свае гісторыі». Полацк, Беларусь. 2008.

4. З праекта «Свае гісторыі». Кватэра бабулі Сяржанавай Тамары Сцяпанавой. Мінск, Беларусь. 2007.